

Mevrouw de volksvertegenwoordiger,
Geachte heer burgemeester,
Geachte schepenen,
Beste leden van de gemeenteraad,
Beste erevoorzitters van Juventus,
Beste sponsors,
Beste vrienden van Juventus,

Het is mij een eer u vanmiddag te verwelkomen op deze feestelijke receptie om het jubileumseizoen van FC Juventus Schoonaarde in te luiden.

Vijftig jaar voetbal in Schoonaarde: het is niet niks. Zoals het bij de viering van een gouden jubileum past wil ik jullie even mee terug in de tijd nemen naar het ontstaan van onze club. En vergeef me als een of ander historisch niet helemaal juist is.

We zijn in het najaar van 1965 als enkele Schoonaardse jongelingen hun droom waarmaken om een voetbalclub te stichten in Schoonaarde. Een handgift van 150 Belgische frank door Freddy Van Cauter vormde het startkapitaal van de club. Er werd vergaderd, er werden plannen gemaakt en de oprichting van de club werd gevierd met een stevig feestje in de Mikeno. Daar zijn bewijzen van. Freddy Bogaert werd voorzitter, William Vereeken werd de eerste secretaris, Richard Vlaeminck werd de eerste schatbewaarder.

We zijn verheugd dat we vandaag enkele medestichters van Juventus hier in ons midden hebben. William, Richard, Roger en Freddy: bedankt dat jullie destijds de moed hadden om met de geestelijke steun en zegen van de paters Oblaten, Omer D'Hondt, Achiel Vermeulen en Paul Poppe, de 'Sport- en Ontspanningsclub Juventus' boven de doopvont te houden.

In de kerstperiode van 1965 werd het budget van de club drastisch verhoogd: de stichters trokken de gemeente rond als kerstzangers en enkele dagen later zongen ze ook nog Driekoningen. Na een toneelvoorstelling in het patronaat door de KAJ Onkerzele raakte het budget stilaan rond. Er werden immers ook heel wat lidkaarten aan de man gebracht aan 50 frank per stuk en van hier en daar kreeg de club enkele honderden franken toegestopt.

De familie Vereeken stelde het terrein hier aan het Moleneinde, toen nog Molenstraat, ter beschikking. Er werden spelers gezocht en gevonden en na de nodige voorbereidingen en de bouw van de eerste kleedkamers annex kantine kon Juventus in het Katholiek Sportverbond beginnen aan het seizoen 1966-1967. Het was meteen raak !

Juventus won in het KVS zowat alles wat er te winnen viel: kampioenschappen, bekerwedstrijden , internationale wedstrijden tegen Duitse en Engelse ploegen en noem maar op. De dynamiek rond de ploeg was enorm en er kwam veel volk naar de wedstrijden. Van de toeschouwersaantallen van toen kunnen we nu alleen maar dromen.

Juventus had een goede ploeg en kon bovendien ook regelmatig beroep doen op heel goede spelers uit de Belgische Voetbalbond op momenten dat die niet moesten of mochten spelen in hun eigen club. Er werd ook met een B-ploeg en een jeugd ploeg gestart. In de jeugd ploeg speelde je van 12 tot 17 jaar. Voetballen op zondagmorgen, verre verplaatsingen maken en het hebben van een auto waren toen niet vanzelfsprekend.

De verhalen over de voetbalomstandigheden van toen zijn kleurrijk: er waren pleinen waar de koeien moesten afgehaald worden voor er kon gevoetbald worden...de schuur van de nabijgelegen boerderij diende als kleedkamer...douches bestonden niet of nauwelijks...ongelooflijke moddervelden in de winter...wassen in een plastieken teiltje met twee liter meestal koud water....je kan het je nu nog nauwelijks voorstellen. Mensen waren toen niet zo veel gewoon.

Er werd ook aan de infrastructuur gewerkt. In november 1966 werd het terrein aangesloten op het elektriciteitsnet en in 1967 werd voor de som van 30.993 frank de betonnen afsluiting kant Moleneinde geplaatst. Een toelage van 15.000 frank van de gemeente Schoonaarde, een lening van 50.000 frank van de brouwerij Aigle Belgica en de organisatie van tal van activiteiten maakten dat de pas gestarte ploeg levensvatbaar was.

En zo gaan we richting seizoen 1973-1974: het laatste seizoen in 't KVS. De overstap naar de Koninklijke Belgische Voetbalbond was voor het seizoen 1974-1975. Het bestuur werd intussen hervormd en uitgebreid en naast een 'eerste ploeg' en een 'reservenploeg' wilde men starten met een 'knapenploeg' van 12-, 13- en 14-jarigen. Hugo Van Den Abbeele was naast speler ook de eerste 'jeugdtrainer' bij Juventus. Ik mocht met hem als trainer mijn eerste stappen op dat grote voetbalplein zetten.

Juventus kreeg stamnummer 8102, startte in 4de provinciale en bleef daar vele jaren hangen. Stel je voor dat we toen in 4de provinciale heroïsche derby's speelden tegen SK Berlare, Gijzegem, Wichelen, Appels en Hofstade maar ook ploegen als Rapide Lebbeke, Eendracht Meldert en TK Meldert mochten we bekampen.

Veel verloop van spelers was er toen niet en Juventus speelde in hoofdzaak met jongens van de eigen gemeente. Goede en slechte resultaten wisselden mekaar af en ook op bestuurlijk vlak kende men hoogten en laagten.

Midden de jaren '70 werd de eerste tribune gebouwd. Hiervoor werd in hoofdzaak 'recuperatiemateriaal' van de Belgische Spoorwegen en EBES gebruikt.

Nog later werd een 'nieuwe' kantine gebouwd aan de kant van de Klinkaertstraat. Deze werd opgetrokken uit betonplaten en heeft tot in het jaar 2000 dienst gedaan. Ik hoor hier nog vaak zeggen dat het best was dat de muren van die kantine niet konden praten. Iedereen mag daar het zijne over denken.

Dankzij de familie Van Achter kon de weide naast het terrein gebruikt worden als oefenplein. Een mooi gebaar van bestuurslid Jean Van Achter, kort voor zijn overlijden, zorgde er voor dat Juventus nu en in de toekomst dit terrein kan gebruiken.

Van 4de ging het naar 3de provinciale. Goede en slechte seizoenen wisselden mekaar af. Spelers, trainers en bestuurders kwamen en gingen en een sportieve en bestuurlijke crisis was nooit veraf.

De kleedkamers van Juventus werden stilaan een doorn in het oog wegens versleten, klein en niet echt meer veilig. Dus werd naar een nieuwe oplossing gezocht maar dat liep niet van een leien dakje.

Uiteindelijk werd op 6 juni 1997 de stad Dendermonde eigenaar van het terrein en werd Juventus huurder met recht van opstal. Op 27 augustus 1998 werd de bouwvergunning voor de nieuwe accommodatie afgeleverd en na twee jaar hard werken werd deze kantine op 25 augustus 2000 tijdens een memorabele avond plechtig geopend.

In 2009 werd een bestuurlijke hervorming doorgevoerd, nieuwe structuren werden opgebouwd, de jeugdwerking nam een doorstart en voorzitter Hugo gaf de fakkel door aan Johan Van Der Putten.

In 2010 werd de oude tribune afgebroken en in 2011 mochten we de huidige tribune in gebruik nemen. Het werk werd gerealiseerd door eigen mensen en de middelen werden gehaald uit een volkslening. Tegenwoordig noemt men dit crowd-funding.

Intussen waren we ook in 2de provinciale beland waar we nu nog steeds actief zijn.

Het is niet gemakkelijk om de geschiedenis van de club te vatten in een korte tekst. De geschiedenis van Juventus is niet alleen te vinden in sportieve prestaties maar wordt in belangrijke mate gekleurd en gemaakt door de mensen van de club.

Naast die van de stichters zijn er nog markante namen in het collectieve geheugen van de club gegrift. Je vindt ze ongetwijfeld terug op de foto's die we hebben opgehangen maar ik wil er toch een paar noemen. Wie herinnert zich Jef Temmerman die na een gewonnen wedstrijd een briefje van duizend frank op zijn voorhoofd plakte en riep 'die moeten op...'. Of Oscar Beuckelaere, de punctuele secretaris die onze spelers gewoonlijk omschreef als kloefenkappers?

Hugo werd al genoemd maar ook zijn zoon Lieven, huidig secretaris Rudi, schatbewaarder Guido en Eduard mogen vernoemd worden. Zij doen al decennia lang dienst en hebben deze club al menigmaal door woelig water geloodst.

Ik wil ook even stilstaan bij de mensen die er vandaag niet meer bij zijn omdat we hen moesten afgeven op een moment dat ze nog heel veel voor deze club konden betekenen: Marcel, Jerome, Fred, Glen, Hubert...en gisteren nog Loken Van Malderen, oud-speler, bestuurslid en trouwe supporter.

Terug naar de huidige realiteit. Juventus is een boeiende en bloeiende club. In boekhouderstaal: het balanstotaal van een flinke KMO, veel eigen middelen en weinig of geen schulden op korte en lange termijn. We zijn dus gezond.

Op sportief vlak streven we naar stabiliteit. We willen onze sportieve staf de kans geven om rustig te bouwen aan een ploeg waar op middellange termijn onze eigen jeugd een kans krijgt om zich te bewijzen.

Meteen zijn we bij onze jeugdwerking aangekomen. Een verdrievoudiging van het aantal jeugdspelers op zes jaar tijd: je moet het maar doen. Hier loopt nu meer dan 170 stuks jong geweld om in goede

banen te leiden. Een stevige structuur, goede afspraken, kwalitatieve jeugdtrainers, begeleiders en afgevaardigden en ouders die de handen uit de mouwen willen steken: de formule voor een succesvol jeugdbeleid. Dit vertaalde zich een paar maanden geleden in de derde kwaliteitsster die we van Foot Pass mochten in ontvangst nemen. Dit seizoen sluiten we voor het eerst in de geschiedenis van de club de ketting tussen jeugd- en fanionploegen. We hadden het niet zo snel verwacht.

Via het recent opgerichte '12de man – oudercomité' willen we de ouders ook inspraak geven in de jeugdwerking. Zo werd een paar weken geleden met eigen middelen een AED-toestel aangekocht en kregen heel wat medewerkers een opleiding in het gebruik ervan.

Met het succes van onze jeugd botsen we op een groot pijnpunt in de verdere uitbouw van onze club en dat is het ontbreken van een tweede 'officieel' terrein. We brengen 19 ploegen in competitie, ik moet daar verder geen tekening bij maken. Voor de aanleg van een bijkomend terrein blijven we lonken naar de overkant van het Moleneinde en we zullen dit heel binnenkort opnieuw aankaarten bij het stadsbestuur. Ruimtelijke Ordening is een belangrijke zaak, voetbalplezier voor zoveel kinderen is dat echter ook.

Beste vrienden, de sterke motor achter deze club is de vriendschap tussen mensen die zich willen smijten voor Juventus, ieder met zijn eigen talenten en op zijn eigen manier. We zijn allemaal vrijwilligers en vormen samen een onbreekbaar fundament waar deze club op steunt. Wat ook je rol is in deze club, ik wil je bedanken voor wat je voor Juventus doet.

Ik wil een woord van dank richten aan onze sponsors. Dankzij u klopt de kas elk seizoen opnieuw. We houden niets over, maar we hebben ook niets tekort, dus dankjewel ! Een bijzonder woord van dank gaat naar onze brouwer Dranken Pede en brouwerij Maes die hun schouders mee gestoken hebben onder deze receptie.

Ook een woord van dank aan het stadsbestuur van Dendermonde. De relatie tussen de club en 't stad liep in het verleden weliswaar niet altijd over rozen maar het wederzijds respect en begrip is er intussen wel. We ervaren dit in de vele contacten omwille van het onderhoud van twee kerkhoven, de deelname aan evenementen zoals Walking Dender, de logistieke steun van de stad bij de organisatie van onze eefestijnen en evenementen zoals de Juventusfeesten, subsidiedossiers, investeringsdossiers en noem maar op. Mijnheer de burgemeester, wil onze dank overbrengen aan het beleid en de medewerkers van 't stad.

Beste vrienden, ik heb lang niet alles kunnen zeggen wat ik wilde zeggen want dat zou zeker te lang duren. We zullen '50 jaar Juventus' proberen bundelen in een gedenkboekje. Tegen de 50ste Juventusfeesten in het tweede weekend van juli 2017 zou dit moeten klaar zijn. Je hoort er nog van.

Binnenkort is er ook het weekend van 7, 8 en 9 oktober. Met een schlageravond op vrijdag, Oktoberfest op zaterdag en een jeugdevenement op zondag willen we er een memorabel gedenkweekend van maken. Je bent alvast uitgenodigd en wie zich kaarten wil aanschaffen spreekt ons maar aan.

Voor ik het woord geef aan burgemeester Piet Buyse en schepen van sport Carine Verhelst wil ik u vragen om samen met mij het glas te heffen op de toekomst van Juventus Schoonaarde...

Hand in hand, kameraden.

Ik dank u.